

STICANJE OD NEVLASNIKA

Od principa da niko ne može preneti više prava nego što sam ima, većina savremenih pravnih sistema poznaje odtupanja: načelno pod određenim uslovima moguće je sticanje svojine putem ugovora sa nevlasnikom koji nije bio ovlasten na zaključenje ugovora o raspolaganju tuđom stvari.

Kod ovakvog sticanja pojavljuju se tri lica:

- 1) vlasnik stvari – koji nije strana ugovornica u ugovoru o otuđenju;
- 2) prenosilac (tradens) – koji je vlasnik;
- 3) pribavilac (akcipijens) – koji je pored tradensa druga ugovorna strana.

U našem današnjem pravu sticanje svojine od nevlasnika regulisano je Zakonom o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima, po kojem savesno lice stiče pravo svojine na pokretnu stvar koju je pribavilo uz naknadu od nevlasnika koji u okviru svoje delatnosti stavlja u promet takve stvari, od nevlasnika kome je vlasnik predao stvar. u državinu na osnovu pravnog posla koji nije osnov pribavljanja prava svojine, kao i na javnoj prodaji. Za sticanje svojine od nevlasnika potrebni su sledeći opšti uslovi:

- 1) da je sticalac savestan – savestan je kad je opravdano verovao da je druga ugovorna strana vlasnik, odn. da je ovlašćena na zaključenje ugovora u ime vlasnika;
- 2) da je u pitanju pokretna stvar;
- 3) da postoji punovažan teretan ugovor upravljen na prenos svojine (kupoprodaja, trampa);
- 4) da je stvar predata sticaocu.

Za sticanje od nevlasnika potrebno je i da je stvar nabavljena:

- 1) od nevlasnika koji u okviru svoje delatnosti stavlja u promet takve stvari – ne zavisi od toga da li je neko vlasniku stvar ukrao, ili ju je izgubio, ili ju je nekome poverio;
- 2) od nevlasnika kome je vlasnik predao stvar u državinu na osnovu pravnog posla koji nije osnov za pribavljanje prava svojine (npr. od plodouživaoca, poslugoprimca, čuvara, zalogoprimca) – bitno je to da je stvar iz vlasnikovih u tuđe ruke dospela voljom vlasnika;
- 3) na javnoj prodaji – tj. prodaji koja se vrši nadmetanjem kupaca u prisustvu nadležnog organa i ravnopravnim učešćem svih zainteresovanih lica; zbog procedure koja prethodi javnoj prodaji i učešće državne vlasti postoji visok stepen garantija da je vlasnik stvari zaista lice koje je kao takvo označeno u postupku prodaje; ne zahteva se savesnost sticaoca; ne zavisi od toga da li je neko vlasniku stvar ukrao, ili ju je izgubio, ili ju je nekome poverio. Raniji vlasnik može od savesnog sticaoca zahtevati da mu stvar vrati uz naknadu po prometnoj ceni.

PREDRATNA PRAVNA PRAVILA

Po našim predratnim pravnim pravilima za sticanje svojine od nevlasnika potrebno je postojanje kumulativno postojanje sledećih uslova odnosno pretpostavki. . 2. STVAR MORA BITI POKRETNNA – O nepokretnostima postoji dokumentacija u vidu zemljišnih knjiga, tapija, katastra-mada on nema materijalno pravno dejstvo pismenih ugovora o prenosu. Pa se zbog toga sticalac može mnogo lakše obavestiti da li je tradens zaista vlasnik nepokretnosti koju nudi na prodaju ili zamenu. O pokretnim stvarima se u principu takva evidencija ne vodi (osim za neke vrste nepokretnosti) kod pokretnih stvari državina stvara privid I pretpostavku svojine.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com